

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Wolfgang Schmidt

Tuženik: Christiane Schmidt

Izreka

Odredbe Uredbe Vijeća (EU) br. 1215/2012 od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da postupak za poništenje akta o darovanju nekretnine zbog poslovne nesposobnosti darovatelja ne potpada pod isključivu nadležnost suda države članice u kojoj se nekretnina nalazi, predviđenu u članku 24. točki 1. te uredbe, već pod posebnu nadležnost predviđenu u članku 7. točki 1. podtočki (a) navedene uredbe.

Postupak povodom zahtjeva za brisanje prava vlasništva daroprimalatelja iz zemljišne knjige potpada pod isključivu nadležnost predviđenu u članku 24. točki 1. iste uredbe.

(¹) SL C 363, 3. 11. 2015.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – Odvolací finanční ředitelství protiv Pavlíne Baštové**

(Predmet C-432/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (c) — Pojam „isporuka usluga uz naknadu” — Stavljanje poreznog obveznika konja na raspolaganje organizatoru utrka konjâ — Utvrđenje protučinidbe — Pravo na odbitak troškova povezanih s pripremom konja poreznog obveznika za utrke — Opći troškovi povezani s cjelokupnom gospodarskom aktivnošću — Prilog III. točka 14. — Snižena stopa PDV-a koja se primjenjuje na pravo korištenja sportskih objekata — Primjenjivost na korištenje hipodroma — Transakcija koja se sastoji u pružanju samo jedne usluge ili više samostalnih usluga)

(2017/C 014/18)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Odvolací finanční ředitelství

Tuženik: Pavlína Baštová

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da ne predstavlja isporuku usluge uz naknadu u smislu te odredbe to što je vlasnik konja, obveznik PDV-a, stavio na raspolaganje konja organizatoru utrke kako bi navedeni konj sudjelovao u toj utrci, u slučaju kada ta okolnost ne dovodi do plaćanja nagrade za sudjelovanje ili druge izravne isplate te kada samo vlasnici konja koji su postigli određeni rezultat u utrci primaju novčanu nagradu, koja je unaprijed određena. S druge strane, takvo stavljanje na raspolaganje predstavlja isporuku usluga uz naknadu u slučaju kada ta okolnost dovodi do organizatorova plaćanja naknade neovisno o postignutom rezultatu predmetnog konja u utrci.
2. Direktivu 2006/112 treba tumačiti na način da se pravo na odbitak ulaznog PDV-a plaćenog u okviru transakcija koje se odnose na pripremanje i sudjelovanje konjâ za utrku koji su u vlasništvu poreznog obveznika koji uzgaja i trenira vlastite konje za utrku kao i konje trećih osoba priznaje zato što su troškovi koji se odnose na te transakcije sastavni dio općih troškova povezanih s njegovom gospodarskom aktivnošću, pod uvjetom da troškovi koji su nastali prilikom svake predmetne transakcije predstavljaju izravnu i neposrednu vezu s tom aktivnošću. To može biti slučaj ako se tako nastali troškovi odnose na konje za utrku koji su stvarno namijenjeni prodaji ili ako je sudjelovanje tih konja na utrkama, s objektivnog stajališta, sredstvo za promicanje gospodarske aktivnosti, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

U slučaju da takvo pravo na odbitak postoji, novčana nagrada koju eventualno osvoji porezni obveznik zahvaljujući postignutom rezultatu jednog od svojih konja u utrci ne smije se uključiti u poreznu osnovicu PDV-a.

3. Članak 98. Direktive 2006/112 u vezi s točkom 14. Priloga III. toj direktivi treba tumačiti na način da se na pružanje jedinstvene složene usluge, koja se sastoji od više elemenata koji se odnose osobito na treniranje konjâ, korištenje sportskih objekata, boravak konjâ na hipodromu, hranjenje i pružanje druge njege konjima, ne može primijeniti snižena stopa PDV-a kada korištenje sportskog objekta u smislu točke 14. Priloga III. toj direktivi i treniranje konjâ predstavljaju dva jednakovrijedna elementa te složene usluge ili kada treniranje konjâ predstavlja glavni element navedene usluge, što je na sudu koji je uputio zahtjev da ocijeni.

⁽¹⁾ SL C 371, 9. 11. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – J.J. de Lange protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-548/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Načela jednakog postupanja i nediskriminacije na temelju dobi — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članci 2., 3. i 6. — Područje primjene — Različito postupanje na temelju dobi — Nacionalno zakonodavstvo koje po navršavanju određene dobi propisuje gornji prag odbitka troškova osposobljavanja — Pristup strukovnom osposobljavanju)

(2017/C 014/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: J.J. de Lange

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën